

In d' Luur

Wi düren, moten aver nich

Van Holger Janssen

Nu word dat Wiehnachten. Dat weet ik nich blot van d' Kallenner, dat seeg ik ok in uns Spieskamer. Daar stahn nämlich all de eerste Bigaven för d' Neeijahrskokjes. Nett so vööl, as in de anner Jahren. Man, egentlik harren wi so vööl disse Jahr heel nich bruukt. Wegen dat Coronavirus kummt nich so vööl Visiet, as sonst. Blots an de Fierdagen laten uns de hoge Damen un Herren ja temelk gewähren. Mennigeen passt dat nich. „Wenn dat Corona würelk so gefahrelk is, denn maakt dat an Wiehnachten ok keen Paus“, seggen se denn. Un up een Kant hebben se daar ok ja recht mit. Warum sall man blot wegen de Freteree un Superee unner d' Dannenboom riskeren, dat de Coronatahlen mitmaal weer stiegen? Woso blifft dat nich bi de streng Regels, mit de wi uns nu all so lang herumplacken moten? Ik meen, dat is good so, as dat nu besloten is. Dat is fein, dat wi an Wiehnachten weer mit de Familien binannerkomen düren. Bit to teihn Lüü düren dat worden. Dat mutt aver nich. Ok bi uns in d' Stuuv bruukt dat nich so vull worden. De Neeijahrskokjes kann ik ok good alleen up.